

Vad skulle det innebära att vinna?

DET VAR FRÅGAN som Turbulence ställde sig i somras, innan G8-mötet i Rostock i början av juni. Turbulence är ett redaktionskollektiv hemmahörande i England, med internationella skribenter. Med sin tidning hoppas de kunna erbjuda ett utrymme för debatt av de politiska, sociala, ekonomiska och kulturella teorier som våra rörelser har och fungera som ett nätverk för de praktiker och alternativ som omgärdar oss. Just nu jobbar de med en utvärdering av sommarens händelser i Tyskland, men redan innan hade de samlat olika röster som bland annat skrev om upproren i Oaxaca, Mexiko, om krisen inom "rörelsen", miljöfrågan, sociala kamper, ekonomi och migration, för att ta upp något av vad de fjorton skribenterna rörde sig runt.

Brand har valt att översätta deras introduktion till numret och hoppas på att fler hittar in till deras hemsida för att läsa texterna som var i papperstidningen, samt även läsa diskussionerna som startade efter G8-mötet. Turbulence hävdar inte på något sätt att de representerar rörelsen, eller alla de rörelser vi består av, utan vill skapa ett utrymme med plats för kritik av samtidens aktioner och organiseringsformer och föra diskussionen framåt. Istället för att vara tysta om våra olikheter i vision, analys och strategi hoppas de kunna föra upp de svåra frågorna till ytan och utforska dem med utgångspunkt från vår tids politiska realiteter.

Vinner vi?

We are Winning. Sloganet, sprayat på en vägg, var en av de mest ikoniserade bilderna av protesterna mot WTO i Seattle 1999. Det fångade stundens känsla perfekt från den galna, regniga vintermorgonen. Som från ingenstans, ett årtionde efter de antagna "slutet på historien". En koalition av anarkister och kommunister, miljö- och fackföreningskämpar, nunnor och queermänniskor och tusentals andra som alla hade gått ut på gatorna och faktiskt stängt ner WTO-konferensen i Microsoft och Starbucks hemstad. Hur kunde det ske?

Många beskriver Seattle som vår rörelses "komma ut"-fest. För vi dök inte upp från ingenstans, en multitud av kamper hade långsamt växt inne bland skuggorna... Mot Världsbankens megaprojekt, som Narmadadammen i Indien. Mot privatiseringen av samhällsfunktioner, som kampen för vatten i Sydafrika. Mot inhägnandet av land, som rörelserna i Brasilien och zapatisterna i Mexiko. Mot arbetsreformer, som skeppsbyggarna och biltillverkarna i Sydkorea. Och mot mötet mellan de sju olika huvudena för G7-staterna, som den globala aktionsdagen

18 juni 1999, sista gången de möttes i Tyskland. Rörelsen började inte i Seattle, men dess betydelse låg i resonansen både ute på stadens gator och långt bortom det. Det var en rörelse av intensitet, ingen av oss var längre ensam, även om vi aldrig varit i Seattle eller sett en WTO-representant.

Under de följande åren kunde band av motstånd och skapande spåras runtom världen. Detta var band som förde samman motståndsmobiliseringar mot toppmöten i Washington, Chiang Mai, Prag, Quebec och Genua. De band samman europeiska sociala centrer med bönders kamp i Indien, argentinska piqueteros med fri programvaru-rörelser, kamper för fri tillgång till utbildning och kunskap med dem mot bioteknologi. Utrymmen, både verkliga och virtuella, skapades för att bygga, stärka och utveckla nätverk av motstånd och kreativitet. Peoples Global Action, Indymedianätverken, World Social Forum och hundratals lokala variationer skapades. Vi fångades upp i en ny cykel av kamper, det fanns en verklig påverkan av att vinna. Det var inte bara en känsla upplevd av oss som individer eller i

grupper. Det var en ökning av vår kraft att agera, som tillät oss som (en) rörelse att ta upp kampen med nya sätt att arbeta.

Krig

En del påstår att sista gången de såg slagordet "We are winning" var det målat på sidan av en brinnande polisbil i Genua, vid G8-mötet 2001. Har det känts passande efter det? Idag tycks vinsten ligga långt bort.

En del ser Genua som en vändpunkt. Det markerade slutet på en cykel av kamper och början på en ny, ett försök att sätta igång ett globalt, poliskrig utan slut. Detta krig var förklarat genom en serie av våldsamma attacker in till kött och ben på dem som sågs som "militanta", men även, mycket mer urskillningslöst, mot hela den sociala kropp som sågs som konstituerande för den andra, möjliga världen. Kriget var självklart inte nytt, varken historiskt eller i nutid, men det skulle generaliseras och intensifieras efter 11 septemberhändelserna, några månader senare. Mer än att vara stunder av lokal repression har krig tagit över världen som ett av sätten

THE EXPRESSION OF CAPITALISM IN OUR LIVES IS THE SADNESS.

världen styrs på. Inte "fortsättningen av politik genom andra medel" utan medel genom vilket livet kan styras. Inverkan av att vinna, sammanbundet med den glädjefyllda upplevelsen av åtrån över att skapa en annan värld, ersätts med dem av rädsla och den skenbart allsmäktiga närvaron av en makt vänd mot oss. Vad händer sen?

Vad skulle det innebära att vinna?

Rörelser blir uppenbara som "rörelser" vid en tid av accelerering och expansion. I de obetänksamma ögonblicken har de flummiga gränser, inga medlemskapslistor. Alla är för uppe i vad som kommer sen, i att skapa det nya, med att titta mot horisonten. Men rörelser blir blockerade, de saktar ner, de upphör att röra sig, eller fortsätter att röra sig utan att tänka över sin egentliga effekt. När det händer kan de kväva nya utvecklingar, förtrycka uppkomsten av nya former av politik eller misslyckas i att se möjliga riktningar. Många rörelser slutar helt enkelt att funka som rörelser. De blir de konstiga politiska grupperna från förr som argumenterar om 1917 eller 1936, eller vad som medan världar passerar förbi.

Ibland är allt som krävs för att sätta sig i rörelse igen en knuff i en ny riktning. Ta till exempel Movimento Sem Terra, Brasiliens landlösa rörelse. Under 1980-talet var de succérika med att ta land, mer och mer, men de slutade att faktiskt röra sig. De upprepade istället en cykel. Många fick land, men nästan alla förlorade det också, jordlösa-till-ägande övergången var för mycket för snabbt. De blev ätna och utspottade av landspekulatorer och banker. Sen ändrade rörelsen riktning. De la sin energi på att behålla folk på marken, inte att få mer, och använde senare de säkra baserna för att intensifiera kampen för mer land. Resultatet är en miljon familjer som har bosatt sig på vad som förr var rika farmares ägor.

Vi vill också ha mer rörelse, nya riktningar. Vem vill inte det? Därför ställer vi nu frågan; Vad skulle, eller kunde, det betyda att "vinna"? Frågan är viktig då den öppnar upp så många andra. Den skulle kunna knuffa oss i nya riktningar. Ta bara dessa tre: hur förstår vi den samtida kapitalismen och vad skulle det innebära att bryta med den? Hur handskas vi med att leva på en begränsad planet och dess yttringar som klimatförändringarna? Hur annorlunda är de globala rörelsernas

rörelser från allt som passerat innan och hur kan vi lära från historien? Konstigt nog leder alla till något liknande frågor. Varför gör vi vad vi gör, och varför fortsätter vi göra det? Och, självklart, vad skulle kunna göras?

Vissa frågor är essentiella om vi ska ha en chans att vända världen upp och ner. Är vi ensamma i att tänka så? Det tror vi inte. Nyligen har vi mött olika initiativ där vi skymtat konturerna av en ny omgruppering. Vi deklarerar inte att "tiden är nu". Inte heller kräver vi "ett till krafttag, kamrater". Det är mer utstuderat än så. Mer preliminärt, på försök. Kommer vi att svepa fram igen? Kanske. Kommer en flodvåg komma från ett oväntat håll? Antagligen. Och vad har Turbulence för sammanhang med det? Vem vet. Men du kan inte påstå att du inte blivit varnad för att folk experimenterar. Och en del av de experimenten kommer gå utom kontroll. ★

Turbulence,
översättning Olga

Turbulence- ideas for movement
www.turbulence.org.uk

TURBULENS = störningar orsakade av rörelser genom ett icke-rörligt element eller ett element som rör sig med en annan hastighet. Tänk på vattnets rörelse över ett friktionsfritt objekt, till exempel ett klot. Vid låga hastigheter är flödet laminärt, medan det vid högre flöden kommer nå en brytpunkt då det övergår till ett turbulent (kaotiskt) flöde. Samma sak kan ses när en vattenkran vrids på. Turbulens är en av fysikens olösta problem, men trots det är det oerhört produktivt. Insekter flyger in ett hav av virvelrörelser, omgivna av små virvelströmmar som skapas när de rör vingarna. I årtionden hävdade forskare, teoretiskt, att humlor inte borde kunna flyga, då deras vingar är för små i relation till deras kroppsmassa. Ett flygplan byggt på samma sätt skulle aldrig kunna lyfta från marken. För konventionell aerodynamik är turbulens ett problem som behöver kontrolleras och elimineras. Men så fort vi ser på turbulens som en produktiv kraft är det lätt att se hur humlans vingar producerar mer lyftförmåga än förutsett genom konventionella, aerodynamiska analyser.